

JAARGANG 18

OKTOBER 2021

NR. 10 - 196

R

ECHTSTREEKS

MAANDBLAD VOOR EVANGELISATIE EN GELOOFSOPBOUW

DEZE MAAND:

3 VAN DE REDACTIE

Zoek het na

4 NAMEN VAN GOD IN HET BOEK JONA

6 DE ZEGENSPREUKEN VAN JAKOB

Inleiding tot Genesis 49

7 IN DE BUIDEL, OF IN DE SLINGER

Hoe ga je om met een harde man en een gekwetste man?

8 DE DAG VAN CHRISTUS

8 BESTUDEER DE SCHRIFTEN

9 WOORDSTUDIE

Het geloof van Jezus Christus?

Over de vertaalmogelijkheden van de genitivus

10 HET BOEK JESAJA

Deel 9 - De Heilige van Israël

11 HET GEHEIM VAN EEN OPWEKKING

Zegen na verootmoediging en belijdenis

COLOFON

Doelstelling

'Rechtstreeks' is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: '...groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus' (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen.

Digitaal magazine

'Rechtstreeks' is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<https://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma **AcrobatReader®** (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van 'Rechtstreeks' zijn te downloaden op de site:

<https://www.oudesporen.nl/rechtstreeks>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Thessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of verveelvoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na toestemming van de redactie.

Correspondentieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

VAN DE REDACTIE

ZOEK HET NA

Hugo Bouter

‘Zoek het na in het boek van de HEERE en lees’ (Jes. 34:16)

Het is altijd goed om Gods Woord zelf te lezen, en Schrift met Schrift te vergelijken, bijvoorbeeld bepaalde uitspraken van het Oude en het Nieuwe Testament. U hoeft ook niet zomaar alles wat de auteurs van Rechtstreeks aan u presenteren, voor waar aan te nemen. U mag het nazoeken in het Boek, en zo nodig commentaar leveren. Zolang het maar opbouwend is voor de auteurs en de lezers.

Het is misschien wel aardig om eens na te gaan welke Bijbelboeken er in dit nummer van Rechtstreeks zoal ter sprake komen. We beginnen met het boek Jona, een bekend Bijbelboek vanwege de naam van de hoofdpersoon, een onwillige profeet die zijn missie aanvankelijk niet wilde volbrengen. Nog belangrijker zijn echter *de namen van God* in dit profetische boekje, en dat is het thema van de auteur Fereday.

Dan gaan we naar het slot van het boek Genesis, dat soms wel het ‘boek van het begin’ wordt genoemd vanwege

het belang van alle ‘eerste dingen’ (nl. uitdrukkingen en openbaringen) die erin voorkomen. Jakobs laatste woorden gaan over profetische vergezichten, die reiken tot in de verre toekomst, het komende Vrederijk van Christus. Ik ben als auteur natuurlijk dankbaar dat nu de derde druk van dit boek over Genesis 49 mag verschijnen.

Dan gaan we naar het boek van de profeet Samuel, waar Abigail – de vrouw van Nabal, en de latere echtgenote van koning David – een bijzondere uitdrukking hanteert in 1 Samuel 25:29, namelijk de buidel of de bundel van de levenden. Zij weet het hart en het geweten van de gekwetste David aan te spreken, zo zegt broeder Zwitser in zijn bijdrage. ‘Mijn heer David’, uw leven is toch veilig in de bundel van de levenden bij de Heere, uw God? De term ‘de bundel van de levenden’ lijkt een beetje op ‘het boek van het leven.’ Bij God zijn wij wel geborgen en veilig, samen met allen die Hem kennen en toebehoren. Zij zullen als een kostbaar bezit bij Hem bewaard blijven. Deze uitdrukking staat in contrast met de buidel van de slingeraars – trouwens ook een bekend gegeven in het eerste boek Samuel – die dodelijk is voor Gods vijanden.

In de Woordstudie wordt een interessante vraag behandeld over een uitdrukking in Romeinen 3: het geloof *van* of *in* Jezus Christus. Lees het maar na wat er in deze bekende woorden gezegd wordt over de zgn. objectieve genitief.

De reeks over het Bijbelboek Jesaja is ook de moeite waard om na te zoeken en na te lezen, omdat de vervulling van de profetieën van Gods Woord steeds dichterbij komt. Broeder de Koning behandelt daarna nog een weinig bekende geschiedenis uit 2 Samuel 21, die ernstige lessen voor ons bevat: ‘Onbeleden misdaden verjaren niet. Dit was het geval bij wat Saul had gedaan met de Gibeonieten. Hoewel de misdaad al een hele tijd geleden was begaan, is voor God nu de tijd gekomen Zijn volk daarover ter verantwoording te roepen. Om de aandacht van Zijn volk te vragen laat Hij drie jaar achtereen een hongersnood over het land komen.’ Willen wij leren van gemaakte fouten in het verleden? Denk er maar over na.

Wij wensen u/jou veel zegen toe bij het lezen van dit oktobernummer van ons magazine Rechtstreeks. Namens de redactie, br. Hugo Bouter

NAMEN VAN GOD IN HET BOEK JONA

W.W. Fereday

Jahweh en Elohim

In het boek Jona valt op dat in de eerste hoofdstukken steeds sprake is van de HEERE, en in de laatste hoofdstukken van 'de Heere God' of alleen 'God'. Is hier een verklaring voor?

De manier waarop de Heilige Geest de verschillende namen en titels van God gebruikt is altijd leerzaam voor ons, en dit moet zorgvuldig worden bestudeerd door allen die ernaar streven de wegen van God met de mens en in het bijzonder met het volk Israël door de verschillende tijdsbedelingen heen te begrijpen. Helaas helpen ook overigens uitstekende vertalingen ons niet altijd zoals het behoort.

Het gaat hier vooral om de namen *Elohim* en *Jahweh* (JHWH). Deze worden in onze vertalingen weergegeven door 'God' en 'de Heere' (de laatste soms met hoofdletters, soms met kleine letters). Deze namen wijzen op belangrijke waarheden. 'God' staat voor het Hebr. 'Elohim' en komt 15 maal voor, 'HEERE' staat voor 'Jahweh' en komt 26 keer voor. Er zijn vele namen van God in Zijn heilig Woord en elk heeft zijn eigen betekenis; daarom heeft elke godsnaam voor het hart van de gelovige ook een eigen, mooie boodschap. Psalm 68 is bijzonder rijk aan namen en titels van God; er zijn hier minstens twaalf verschillende. De laatste en hoogste openbaring van God is de naam 'Vader', die door de Zoon van Zijn liefde aan ons is bekendgemaakt in het Nieuwe Testament; en door deze naam zijn de heiligen van nu met Hem verbonden als Zijn kinderen, Zijn zonen en Zijn erfgenamen.

De Bijbel begint met *Elohim*. Tot aan Genesis 2:3 vinden we geen andere naam. Deze benaming spreekt van de goddelijke soevereiniteit: God is de machtige Oorsprong van alles. 'Jahweh' is Zijn Naam in de verbondsrelatie met mensen. Het is inderdaad wonderlijk dat Hij Zich heeft verwaardigd om met de mensen vertrouwelijk om te gaan; daarom lezen we in Genesis 2 vanaf vers 4 over de HEERE God (eigenlijk 'Jahweh Elohim').

Laten we eens kijken naar de verschillende relaties in Genesis 2:

- Verzen 4-6: De hemelen en de aarde in relatie tot Hem. Hij heeft ze geschapen, alles is het werk van Zijn handen.
- Verzen 7-15: De mens staat in relatie tot Hem. Hij blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.
- Verzen 16-20: De mens in relatie tot de schepping onder hem, als heer ervan.
- Verzen 21-25: De man in relatie tot de vrouw. Hij is haar hoofd.

Namen in het boek Jona

Hier in het boek Jona zien we dat de zeelieden eerst over God spreken als 'Elohim'. Ze waren zich niet bewust van een speciale relatie met Hem, ze kenden Hem niet. Maar ze erkenden Hem als de Allerhoogste, Die de storm zou kunnen bedaren als Hij dat wilde. Helaas hebben velen in deze tijd waarin het licht van het evangelie ons bestraalt geen grotere kennis van de Schepper dan deze zeelieden. Toen de hand van God in deze zaak openbaar kwam en zij de geloofsbelijdenis van Jona hadden gehoord in hoofdstuk 1:9, riepen ook zij tot de HEERE (vs. 14); zij vreesden Jahweh en slachtten offers en deden geloften aan Hem (vs. 16).

De HEERE God deed in Genesis 1 en 2 allerlei bomen uit de aardbodem opkomen, die begerenswaardig waren om te zien en goed om van te eten; ook de boom des levens in het midden van de hof, en de boom van de kennis van goed en kwaad. Hij plantte deze bomen in het midden van de hof. En de 'God van de hemel, Die de zee en het droge gemaakt heeft' (Jona 1:9) werd voor de zeelieden meer dan alleen de Schepper. Zij leerden Hem kennen als de trouwe en liefdevolle Onderhouder van Zijn schepselen – en dit gebeurde voordat de Zoon van de Vader uit de hemel neerdaalde om Zijn liefde volledig te openbaren. Het eenvoudige geloof van de zeelieden kan velen van het volk van Jona beschamen, die hoewel ze het Woord van God bezaten, de afgodische wegen van Jerobeam, de zoon van Nebat, navolgden.

Letten we er nu op hoe Jona over God spreekt. Door het hele boek heen is de naam Jahweh op zijn lippen, de naam die elke ontwikkelde Jood herinnerde aan Gods trouw (Mal. 3:6). Onder deze grote Naam zag Hij weer om naar Zijn volk, door het uit het land Egypte te bevrijden (Ex. 6). Hoewel Jona zelf ons in zijn boek in een minder goede geestelijke toestand wordt getoond, had hij het besef van de relatie met zijn God niet verloren. 'Ik vrees de HEERE', had hij gezegd (1:9).

De Heilige Geest bevestigt het ook in Jona 2: 'En Jona bad tot de HEERE, zijn God, vanuit het binnenste van de vis' (2:1). Aan het einde van zijn gebed riep hij in het geloof de woorden: 'Het heil is van de HEERE' (2:9). En zelfs toen hij zich ergerde aan Gods erbarming met Ninevé, bad hij tot de HEERE (4:2). Dat is opmerkelijk. Met Hem hebben wij allemaal te maken, omdat Hij de vonk van het geloof in ons hart heeft gelegd en het besef dat wij bij Hem horen. Hij waakt over ons en wil ons in leven houden, zelfs als wij zijn afgedwaald. Laten we toch het hele onderwijs van 2 Petrus 1 ter harte nemen en ons oefenen in het geloof, met ijver en geestelijke energie. Dit is de kant van onze verantwoordelijkheid.

In tegenstelling tot Jona spreekt de koning van Ninevé tegen zijn volk alleen over 'God' (Elohim). De naam waarmee het volk Israël Hem kende, kwam bij de bevolking van Ninevé dus niet over hun lippen. Zij beseften wel dat ze zwaar tegen hun Schepper hadden gezondigd; zij beefden bij de aankondiging van Zijn oordeel en vernederden zich voor Hem. Zoals we weten, zet Jeremia 18:7-10 de principes uiteen van Gods handelen met de naties. Zijn ogen zien hen, en van tijd tot tijd achtervolgt Hij hen in Zijn toorn; maar Hij is altijd bereid om genade te betonen.

Gods regeringswegen moeten overigens niet worden verward met Zijn genade in Christus. Het uitstel zoals de Ninevieten dat kregen, is niet hetzelfde als de eeuwige

vergeving van onze zonden, zoals die nu aan iedereen wordt aangeboden in het evangelie (Hand. 13:38-39). We moeten niet denken dat we op grond van de boetedoening van de Ninevieten, zoals beschreven in hoofdstuk 3:8-10, alle toenmalige inwoners van Ninevé in de hemel zullen terugzien – hoewel het niet onwaarschijnlijk is dat enkelingen (misschien velen) eeuwige zegen hebben gevonden als gevolg van deze waarschuwing.

In de huidige crisis – dit werd geschreven tijdens de Tweede Wereldoorlog – lijden de volken van de aarde als nooit tevoren. Hij Die op Zijn troon is gezeten en rechtvaardig oordeelt, is over hen allemaal ontstemd. Maar als een volk, en al zou het er maar één zijn, zijn eigen toestand zou zien in Zijn licht en de langdurige minachting en de overtreding van Gods aanspraken zou erkennen, dan zou Hij het vergeven en zouden vrede en rust kunnen terugkeren.

Wederzijdse beschuldigingen lossen niets op. Naties die alleen het onheil en de vernietiging van buurlanden op het oog hebben, zouden de woorden van de profeet Oded in 2 Kronieken 28:9-11 ter harte moeten nemen. Toen de zegevierende tien stammen tweehonderdduizend Joodse gevangenen meevoerden, trad deze profeet het leger dat naar Samaria terugkeerde, vrijmoedig tegemoet en zei tegen hen: 'Zie, door de grimmigheid van de HEERE, de God van uw vaders, over Juda, heeft Hij hen in uw hand gegeven, en u hebt hen gedood met een woede die tot aan de hemel reikt. En nu denkt u de Judeeërs en de inwoners van Jeruzalem aan u te onderwerpen als slaven en slavinnen. Maar hebt u zelf dan geen schulden bij de HEERE, uw God? Nu dan, luister naar mij en breng de gevangenen terug die u van uw broeders als gevangenen weggevoerd hebt. Want de brandende toorn van de HEERE is tegen u.'

WALVIS OF GROTE VIS?

Jan Paul Spoor

Je hoort vaak spreken over 'Jona in de walvis'. Anderen corrigeren dit dan weer: Nee, het is: 'Jona in de grote vis'. Wat is het nu? Is dit allebei hetzelfde?

Op de site [etymologiebank](#) vond ik een oude verklaring: *'in ene manire van walvisg, ... als si hoit voren rughe bovent water die sciplude diese siin die wanen dat een eilant si'*. (een soort walvis ... als ze haar rug boven het water houdt, denken de zeelieden die haar zien, dat het een eiland is).

In die zin betekent 'wal' dan het vaste land, en het aan land kunnen gaan. Het woord vis is dan toegevoegd om aan te geven, dat het om een zeedier gaat.

Anderen zeggen: Nee, het gaat om een oud woord uit Noord-Europese landen: 'hwæl' (di. wiel). Dit wss. vanwege de bewegingen die het dier maakt. Dit is in het Duits, Engels en Nederlands overgenomen: bijv. 'whale' in het Engels. In het Nederlands is de betekenis van 'wal' volgens de meesten: langgerekte versterking van opgeworpen grond. En dit komt dan uit het Latijnse 'vallum', wat dezelfde betekenis heeft.

Ook de herkomst van een 'walnoot' moeten we wat herzien. Dit lijkt te zijn afgeleid van 'walsche noot'. Namelijk een noot uit Gallië (nux Gallica), in tegenstelling tot de inheemse hazelnoot.

Ik moet dus mijn mening even bijstellen, want het lijkt veiliger om over een 'grote vis' te spreken dan over een walvis. En niet de vergelijking te maken: walvis, walnoot, Wallstreet, waarin 'wal' dan overal 'groot' zou betekenen.

En de HEERE beschikte een grote vis om Jona op te slokken. Jona was drie dagen en drie nachten in het binnenste van de vis (Jon. 1:17).

DE ZEGENSPREUKEN VAN JAKOB

INLEIDING TOT GENESIS 49

Hugo Bouter

Jakob als profeet

Jakobs laatste woorden vormen een indrukwekkend document uit de tijd van het ontstaan van het volk Israël. De aartsvader profeteerde op zijn sterfbed over de dingen die de nakomelingen van zijn zonen, de twaalf stammen van Israël, zouden overkomen.

Dit profetische visioen beschrijft de toekomst van de stammen in het Beloofde Land. Zij zouden daar worden geplant als Gods wijnstok om vrucht voor Hem voort te brengen. Helaas hebben zij hieraan niet beantwoord (Jes. 5; Ps. 80), en daarom zouden zij uit het land worden verwijderd. Israël en Juda zijn in ballingschap gegaan. Toch blijft er nog een sabbatsrust over voor het volk van God. De zegenspreuken van Jakob zijn verrijkend en spreken zelfs over de laatste dagen, waarin God een keer zal brengen in het lot van Zijn volk. In het Vrederijk zal Israël het centrum van zegen zijn voor de hele aarde. Als christenen leren wij ook allerlei praktische lessen uit de zegeningen van Jakob, o.a. in verband met het vrucht dragen voor God. Al deze dingen zijn immers ook tot onze lering geschreven (Rom. 15:4).

Genesis 49 is het testament van de aartsvader Jakob, dat niet slechts voor zijn directe nakomelingen maar zelfs voor het verre nageslacht van grote waarde was en is. Over de hoofden van zijn twaalf zonen heen richtte de stervende Jakob zich tot de stammen die uit hen zouden voortkomen en spreekt hij over hun wel en wee.

Jakob, de bedrieger, van wie wij ook minder mooie dingen weten uit eerdere berichten in het boek Genesis, wordt aan het einde van zijn leven tot grote geestelijke hoogten gevoerd. Door Gods Geest begiftigd met profetische gaven wordt de eerbiedwaardige patriarch een profeet, die ziet tot in de verre toekomst. Zijn woorden hebben betrekking op dat was Israël zou wedervaren 'in toekomstige dagen' (vs. 1), en zo vermeldt hij bijzonderheden die pas in de tijd van de richters of nog later in vervulling zijn gegaan of zelfs nog moeten gaan.

Weerlegging van Bijbelkritiek

Voor het historisch-kritisch onderzoek is dit mede een aanleiding geweest om aan deze spreuken een veel latere oorsprong toe te kennen en ze te beschouwen als een verzameling zgn. 'stamspreuken', vergelijkbaar met de laatste woorden van Mozes of met het lied van Debora (Deut. 33 en Richt. 5). Ze worden dan gedevalueerd tot bepaalde gezegden die op volksvergaderingen zouden zijn geciteerd tot lering van de Israëlieten. Het is duidelijk dat een dergelijke visie afbreuk doet aan de inspiratie van de

Schrift en ook inhoudt dat men de aartsvaders verlaagt tot simpele nomaden, van wie zo'n literaire prestatie – Genesis 49 heeft de vorm van een gedicht – niet zou zijn te verwachten.

Er zijn echter geen gegronde redenen om deze zegenspreuken aan iemand anders dan aan Jakob toe te schrijven. Genesis 49 sluit nauw aan bij het voorgaande hoofdstuk, waarin Jakob de zonen van Jozef zegent. Ook kunnen we stellen dat Jakob een al bestaande traditie voortzette toen hij zijn zonen zegende. Toen Izak oud geworden was, heeft hij Jakob en Ezau gezegend en die zegeningen waren eveneens van verstrekkende betekenis (Gen. 27). Hetzelfde geldt van de profetische woorden van Noach, gericht aan zijn zonen (Gen. 9).

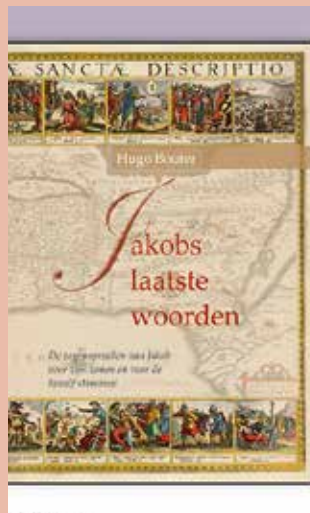
Deze voorbeelden zijn trouwens ook van belang om nog een ander argument te weerleggen, dat men wel heeft aangevoerd om Jakob deze woorden te ontzeggen. Het zijn namelijk niet allemaal *zegeningen* die Jakob over zijn zonen heeft uitgesproken, terwijl in vers 28 toch staat dat hij ieder van hen zegende met een eigen zegen. Welnu, zo zegt men, Ruben, Simeon en Levi hebben helemaal geen zegen van hun vader gekregen. Hun zegen draagt eerder het karakter van een vloek. Dit bezwaar valt echter weg als men bedenkt dat dit ook het geval is met de zegen van Izak voor Ezau, en zeker met de woorden die Noach tot Kanaän richtte. Bovendien is God machtig een vloek te veranderen in een zegen, zoals wij later zien in de geschiedenis van Levi (vgl. de zegen van Mozes in Deut. 33). En als iemand gewezen wordt op zijn fouten, zoals dat gebeurt in de eerste twee zegenspreuken, kan dat ook een zegenrijke uitwerking hebben. Er is dus alle reden om deze spreuken toch als *zegenspreuken* te beschouwen.

JAKOBS LAATSTE WOORDEN

Bijbelstudies over Genesis 49

Auteur: Hugo Bouter

ISBN: 978-90-70926-33-5; 92 blz.; Prijs 4,90 Euro

Derde editie van Jakobs laatste woorden die gaan over profetische vergezichten die reiken tot de verre toekomst.

Profetische zegeningen

De zegeningen van Jakob voor zijn zonen zijn nadrukkelijk *profetische* zegeningen. Hij ziet heen over de lange periode waarin Israël in slavernij zou verkeren in Egypte, over de woestijnreis naar het Beloofde Land en de intocht in Kanaän. Zijn woorden gaan ook verder dan de tijd van de richters of de tijd van het koningschap; ze reiken tot de verre toekomst.

Letterlijk staat er in vers 1 niet 'in toekomstige dagen', maar 'in het einde der dagen'. Deze uitdrukking komt in totaal veertien maal voor in het Oude Testament, o.a. in Numeri 24:14; Jesaja 2:2; Daniël 2:28; Hosea 3:5, en doelt uiteindelijk op de Christusregering, de tijd waarop al Gods beloften aan Israël in vervulling zullen gaan. Alleen al om die reden is het de moeite waard zich te verdiepen in de profetieën van de aartsvader Jakob.

IN DE BUIDEL, OF IN DE SLINGER

HOE GA JE OM MET EEN HARDE MAN EN EEN GEKWETSTE MAN?

Jaap Zwitser

In 1 Samuël 25 maken wij kennis met een verstandige vrouw, die de mooie naam Abigaïl (= bron van blijdschap) draagt. Zij woont met haar man Nabal in Maon, een dorp in het gebergte van Juda ten zuiden van Hebron. Nabal runt een boerenbedrijf in het nabijgelegen Karmel. Het gaat hem voor de wind, hij boert goed en hij staat bekend als een aanzienlijk en rijk man. Over het huwelijk van Nabal en Abigaïl lezen wij niet veel, maar je vraagt je af of het een goed echtpaar was. Nabal wordt omschreven als een harde man met een slecht (ruw) optreden. In niets lijkt hij op zijn voorvader Kaleb, van wie wij lezen dat hij volhard heeft de Heere na te volgen (Num. 14:24). Ook Abigaïl is niet positief over hem. Hij is een verdorven man; Nabal is zijn naam en er is dwaasheid in hem (vers 25).

Nabal toont direct zijn ware aard, als tien knechten hem namens David bij het schaapscheerdersfeest om een gunst vragen. Hij is niet van plan iets eetbaars aan deze mannen mee te geven. Wie is David? Wie is de zoon van Isai? Ik geef *mijn* brood, *mijn* water en *mijn* vlees niet mee aan mannen van wie ik niet weet waar ze vandaan komen. Wat een egoïst! Hoe houdt Abigaïl het uit bij zo'n man? Hoe kun je elke dag een bron van blijdschap zijn, als je onder één dak woont met zo'n dwaas? Zij houdt het vol door zichzelf weg te cijferen, door onzelfzuchtig te zijn en zelfs het dwaze gedrag van haar man voor eigen rekening te nemen. Zij beantwoordt het slechte gedrag van haar man met woorden en daden van genade en zegen. Wat lijkt zij toch veel op de Heer Jezus, de ware Bron van blijdschap!

Eén van de knechten van Nabal seint Abigaïl in over de reactie van David op het gedrag van haar man. David komt met vierhonderd gewapende mannen naar Karmel en hij zal pas rusten als Nabal zijn verdiende loon heeft ontvangen. David is erg beledigd. Zijn herders hebben de herders van

Nabal altijd bescherming geboden, maar Nabal is niet bereid om iets hiervoor terug te doen. Waar haalt hij het lef vandaan? David zegt: Hij heeft mij kwaad met goed vergolden, hij verdient het niet nog langer te leven.

Zonder iets te zeggen tegen haar man gaat Abigaïl David haastig met knechten en ezels tegemoet, beladen met een overvloed aan eten en drinken. Als Abigaïl David ziet, springt zij van de ezel af en werpt zich op de grond voor David. Ongelooflijk, wat zij dan zegt: Op mij rust de misdaad (vers 24), en vergeef toch de overtreding van uw dienaar (vers 28)! Wat? Het is toch de misdaad van Nabal; het is *zijn* overtreding, niet van Abigaïl? Zij kent de Heer Jezus niet, maar zij is in haar doen en laten een beeld van Hem, het Lam die onze zonden op Zich nam.

En net als Hij dat kan, weet zij het hart en het geweten van de gekwetste David aan te spreken. 'Mijn heer David', uw leven is toch veilig in de buidel (of: bundel) van de levenden bij Heere, uw God? Als de Heere u tot vorst over Israël aanstelt, dan is het toch niet nodig dat dit voorval met Nabal tot struikelblok of tot aanstoot voor uw hart zal zijn? Zonder oorzaak hoeft u toch geen bloed te vergieten of uzelf recht te verschaffen? U bent veilig bij de Heere, in Zijn buidel, de buidel van de levenden. Weet u waar Nabal, uw vijand, zich bevindt? In de holte van Gods slinger! God let op Nabal. Hij is met hem bezig, dat hoeft u niet te doen!

Wat is Abigaïl een verstandige vrouw! Haar benadering van David met zijn probleem geeft ons één van de duidelijkste omschrijvingen van de evangelieboodschap. Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven en wordt uit de holte van de slinger genomen en geplaatst in de buidel van de levenden bij de Heere. Die buidel duidt op een klein tasje (bundeltje) dat een herder op zijn borst draagt, onder zijn kleren en waarin hij kostbaarheden bewaart. Dit beeld is van toepassing op elk kind van God, dat zich veilig mag weten in Jezus' armen, veilig aan Jezus' hart.

Wie zich daar niet veilig weet, bevindt zich nog in de holte van de slinger! Als de genadetijd voorbij is, zal God de mensen die dan nog in de holte van Zijn slinger zijn, wegslingeren. Dan is er geen mogelijkheid meer hieraan te ontkomen, dan is het voor eeuwig te laat!

David is diep onder de indruk van deze ontmoeting. Gezegend zij de Heere, de God van Israël, Die u op deze dag mij tegemoet gezonden heeft! Gezegend is uw raad! Gezegend bent u, dat u mij op deze dag verhinderd hebt tot bloedschuld te komen! Ga in vrede naar uw huis! Na ongeveer tien dagen gebeurde het dat de Heere (niet

David!) Nabal zo trof dat hij stierf. De reactie van David is aangrijpend: Gezegend zij de Heere, die het voor mij opgenomen heeft, vanwege mijn smaad, en Zijn dienaar weerhouden heeft van het kwade, en dat de Heere het kwaad van Nabal op diens hoofd heeft doen terugkeren.

Hierna lezen wij dat David Abigaïl tot vrouw neemt. De man naar Gods hart trouwt met een vrouw naar Gods hart! In 2 Samuël 3:2-5 lezen we over de zes zonen van David, die aan hem in Hebron geboren zijn. De tweede zoon is Kileab, van Abigaïl, de vrouw van de Karmeliet Nabal. Kileab betekent: precies zijn vader. Het is opvallend dat in 1 Kronieken 3:1-4 deze tweede zoon Daniël genoemd wordt. David en Abigaïl zijn de wonderlijke tussenkomst van God

(1 Sam. 25) waarschijnlijk nooit meer vergeten en zij noemen hun zoon Daniël. Daniël betekent: Die mij recht verschaft, is God!

Nog is het tijd, de Heer heeft genâ.
De toegang is vrij door Golgotha.
Jezus ging voor, Hij wacht aan de grens.
Is uw paspoort getekend, o mens?
Slechts het kruis in uw paspoort geeft toegang
tot het land waar de Heiland u wacht.

DE DAG VAN CHRISTUS

Brian Reynolds

‘(...) in dit vertrouwen, dat Hij die een goed werk in u begonnen is, het ook zal voltooien tot op de dag van Christus Jezus’.

‘(...) om te beproeven wat het beste is, opdat u zuiver en onberispelijk bent tegen de dag van Christus’.

Filippenzen 1:6, 10

De uitdrukking ‘de dag van Christus’ komt maar zes keer voor in het Nieuwe Testament, namelijk driemaal in 1 en 2 Korintiërs (1 Kor. 1:8; 5:5; 2 Kor. 1:14) en driemaal in de brief aan de Filippenzen (Fil. 1:6, 10; 2:16). Wat is de bedoeling hiervan? Het is niet de dag des Heren, d.i. de oordeelsdag die wordt ingeluid door Christus’ verschijning in heerlijkheid.

Bij de dag van Christus gaat het niet om het oordeel over Israël en de volken, maar om de opname van de Gemeente en de beloningen die we voor de rechterstoel van Christus zullen krijgen. Het gaat om de genade van Christus voor de Zijnen, hun bewaring en de volkomen zegen en heerlijkheid in die dag, die overigens ook het Vrederijk insluit.

BESTUDEER DE SCHRIFTEN

Vragen

Antwoorden

1. Wie zei Hagar dat ze haar zoon Ismaël moest noemen, d.i. God hoort?
2. Welke koning van de Amoriëten weigerde de Israëliëten de doortocht door zijn gebied?
3. Wie is de enige vrouw die in de brief aan Filemon wordt genoemd?

1. De Engel van de Heere (Gen. 16:11)
2. Koning Sihon (Num. 21:21-26)
3. Apfta, de zuster (Filemon vs. 2)

WOORDSTUDIE

HET GELOOF VAN JEZUS CHRISTUS?

Gerard Kramer

Onlangs mailde iemand mij een vraag over Romeinen 3:22. In de Telosvertaling is het deel waarover de vraag gaat, namelijk als volgt vertaald: 'namelijk gerechtigheid van God door geloof *in* Jezus Christus <tot allen, en> over allen die geloven; want er is geen onderscheid'. Er is dus vertaald 'door geloof *in* Jezus Christus'. Wat de vraagsteller verbaasde, is dat enkele van onderstaande Engelse en Nederlandse Bijbeledities, toch niet de minste, vertalen 'door het geloof *van* Jezus Christus'. We gaan de vertalingen even langs:

- **King James Version:** Even the righteousness of God which is by faith *of* Jesus Christ unto all and upon all them that believe: for there is no difference.
- **J.N. Darby translation:** righteousness of God by faith *of* Jesus Christ towards all, and upon all those who believe: for there is no difference.
- **Statenvertaling:** Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof *van* Jezus Christus, tot allen, en over allen die geloven; want er is geen onderscheid.
- **NBG '51:** en wel gerechtigheid Gods door het geloof *in* [Jezus] Christus, voor allen, die geloven.
- **HSV:** namelijk gerechtigheid van God door het geloof *in* Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven, want er is geen onderscheid.
- **Voorhoeve/Telos, alle drukken vanaf 1877-2018:** namelijk gerechtigheid van God door geloof *in* Jezus Christus <tot allen, en> over allen die geloven; want er is geen onderscheid.
- **NBV:** God schenkt vrij spraak aan allen die *in* Christus Jezus geloven.
- **Naardense Bijbel:** rechtvaardiging van Godswege door geloof *in* Christus, voor allen die geloven. Want er is geen onderscheid.
- **Willibrord 1966 en 2017:** Gods gerechtigheid, die zich door het geloof *in* Jezus Christus meedeelt aan allen die geloven, zonder enig onderscheid.

De vraagsteller schrijft: 'Ik begrijp de negatieve consequentie van de 'onjuiste' vertaling wel, maar weet jij wat de motivatie is geweest bij hen die vertalen met 'het geloof *van* Jezus Christus'? Hebben zij soms een andere grondtekst gebruikt?' Ik heb de vraagsteller als volgt geantwoord: Het zal je misschien verbazen, maar het is geen kwestie van een andere grondtekst. Er staat in het Grieks inderdaad letterlijk '*van* Jezus Christus'.

Deze 2^e naamval, of deze genitivus, kan zijn:

1. een genitivus *subjectivus*, en dan duidt hij het onderwerp, het *subject*, aan van de handeling die in 'het geloof' ligt opgesloten. Eenvoudig gezegd: deze genitivus geeft aan *wie* er gelooft; dan wel:
2. een genitivus *objectivus*, en dan duidt hij het *object* aan van de handeling die in 'het geloof' ligt opgesloten, oftewel *in wie of wat* er geloofd wordt.

OVER DE VERTAALMOGELIJKHEDEN VAN DE GENITIVUS

DE GENITIVUS... WAT IS DAT NU WEER?

Grammaticaal gezien zijn beide vertalingen mogelijk. Maar de uitlegging op basis van de samenhang maakt m.i. zonneklaar dat optie 2 de bedoeling is, dus een 'objectieve genitief'. Wie optie 1 afdruckt, doet het niet fout, maar die vertaling wekt wel het misverstand dat het om het geloof zou gaan dat Jezus Christus heeft, en dat het dus Jezus Christus is Die gelooft!

Soms willen vertalers niet kiezen. Zo hebben wij als Telosvertalers in 1 Korinthe 1:9 'gemeenschap *van*' laten staan, juist omdat daar twee mogelijkheden ook qua uitleg verdedigbaar zijn, namelijk:

1. *met* Zijn Zoon → dan is de genitivus opgevat als een genitivus *objectivus*; hij geeft dan aan *met wie* die gemeenschap wordt genoten.
2. *gekenmerkt door* Zijn Zoon → dan is de genitivus opgevat als genitivus *qualitatis*, ofwel van hoedanigheid; hij geeft aan wat de *aard* is van de genoten gemeenschap, oftewel door Wie deze gekenmerkt wordt.

De syntaxis, d.i. dat deel van de grammatica dat zich met de zinsbouw bezighoudt, geeft aan welke functies (zeg maar: vertaal mogelijkheden) een genitivus heeft, en op basis van de *samenhang* maakt de vertaler per keer een keuze – of ook niet.

HET BOEK JESAJA

DEEL 9 - DE HEILIGE VAN ISRAËL

Ger de Koning

Jesaja 21 - Profetie over Babel

Verzen 1-2. 'De woestijn aan de zee' moeten we zoeken in het zuiden van Irak. Het is Babel, dat in het Golfgebied ligt (vgl. Jer. 51:13a, 42). Elam, dat is het zuidwesten van Perzië, trekt samen met Medië (vers 2) met geweld en snel tegen Babel op (Dan. 5:28-30). Zo zal de HEERE Zijn volk verlichting geven van het juk van Babel en 'al haar zuchten (...) doen ophouden'.

Verzen 3-4. Als Jesaja al het leed en de ellende ziet die over Babel komen – zelfs al hebben ze het verdiend – grijpt hem dat aan. Welke indruk maakt het op ons, als we horen van rampen die komen over volken en landen die christenen vervolgen? Of wat zijn onze gevoelens, als we eraan denken in wat voor leed Israël en de wereld gedompeld zullen worden vlak voor de terugkeer van de Heer Jezus, dus binnenkort (Matt. 24:33)?

Verzen 5-9. Wat in deze verzen wordt beschreven, is vervuld bij de val van Babel op 12 oktober 539 v. Chr. Terwijl Babel aan het feesten was, was de vijand bezig hen onverwachts te overvallen (zie Dan. 5).

Vers 10. Het dorsen is een symbool van Gods tuchtmiddel voor Zijn volk. Dorsen gebeurt om het volk van het waardeloze te ontdoen en het waardevolle over te houden. Met deze mededeling wil Jesaja zijn volk bemoedigen en waarschuwen.

Profetie over Edom

Verzen 11-12. Met Duma wordt Edom bedoeld. Seir ligt in Edom (Gen. 36:8). Edom vraagt aan de wachter, dat is Jesaja: 'Hoever is de nacht al verstreken?' Daarin ligt de vraag opgesloten hoelang het nog duurt voordat de dag aanbreekt, d.i. de periode van Israëls heerlijkheid waarover de profeten hebben gesproken. Jesaja geeft hun de verzekering dat de morgen zeker zal komen. Het Vrederijk komt, want de 'Zon van de gerechtigheid', dat is de Heer Jezus, zal opgaan (Mal. 4:2).

Maar ook de nacht zal komen. De nacht is hier het oordeel van God over Edom. Daarom wordt de Edomiet opgeroepen om terug te keren en te komen. Dat is opnieuw een oproep om zich te bekeren. Zelfs in een boodschap van oordeel blijft God in Zijn lankmoedigheid de mens ertoe oproepen zich te bekeren. Zelfs op de laatste bladzijde van de Bijbel klinkt het nog: 'Laat hij die dorst heeft, komen; laat hij die wil, [het] levenswater nemen om niet' (Openb. 22:17). Wie echt wil weten hoe de toekomst er uitziet en wat er gaat gebeuren, wordt uitgenodigd daarnaar te vragen.

Profetie over Arabië

Verzen 13-17. De Dedanieten zijn een handeldrijvende Arabische stam uit het zuiden van Arabië; het zijn afstammelingen van Abraham en Ketura (Gen. 25:1-3). De Dedanieten zijn op de vlucht voor het zwaard van de koning van Assyrië. Jesaja roept de Temanieten op de vluchtelingen aan water en brood te helpen. De Dedanieten zijn dan wel aan een onmiddellijk gevaar ontkomen door te vluchten, maar spoedig hierna zullen ze toch door een grote ramp worden getroffen. De tijd wordt weer precies vastgesteld. Niemand ontkomt aan het oordeel van God.

Jesaja 22 - Profetie over Jeruzalem

Verzen 1-7. Jesaja is geschokt als hij de verwoesting van de stad voor zijn geestesoog ziet. Jeruzalem is in zijn dagen, de dagen van Hizkia, niet door Assyrië ingenomen. Door het wonder van Gods genadige ingrijpen is de stad gespaard gebleven. Dit heeft de inwoners van de stad echter niet tot inkeer en terugkeer tot God gebracht. Daarom zal de stad door Nebukadnezar verwoest worden. Jesaja is zo diep daarvan onder de indruk, dat hij niet getroost wil worden (vgl. Luk. 19:41-42; Matt. 23:37).

Verzen 8-11. Deze verzen beschrijven hoe er allerlei voorzorgsmaatregelen worden genomen om zich bij een eventuele aanval van Assyrië te verweren. Er is niets tegen goede voorzorgsmaatregelen. Het verkeerde is dat zij alleen dáár naar uitkijken, alleen dáár hun blik op richten (vers 8). Ze kijken naar *menselijke* zekerheden, en niet naar de HEERE. Ze zien Hem eenvoudig niet.

Verzen 12-14. De HEERE roept op tot verootmoediging, tot berouw en omkeer (vers 12), maar ze geven zich over aan feesten, eten en drinken (vers 13; 1 Kor. 15:32b). Het is ook een beschrijving van de huidige maatschappij, waarin de mensen zo leven. Zich bekeren met berouw over hun zonden, dat is er niet bij. Het volk verkeert in een zodanige toestand van afval, dat de HEERE hun ongerechtigheid niet kan vergeven.

Profetie over Sebna en Eljakim

Verzen 15-19. Bij de lichtzinnigheid van Jeruzalem, beschreven in de vorige verzen, hoort een figuur als Sebna. Deze man leeft voor het hier-en-nu. Het woord 'hier' komt drie keer in vers 16 voor. Van al zijn plannen komt echter niets terecht, omdat de HEERE hem als een opgerolde bol touw zal wegslingeren (vgl. 2 Sam. 18:17-18). Sebna zal het leven verlaten zoals hij het heeft geleefd: zonder God en zonder hoop.

Zo zal het ook de antichrist vergaan, van wie Sebna een beeld is (Openb. 19:20).

Verzen 20-22. De HEERE zegt tegen Sebna dat Eljakim zijn plaats zal innemen (vers 20). Hij noemt Eljakim 'Mijn dienaar'. Sebna is een beeld van de antichrist, en Eljakim van Christus. Zoals Eljakim Sebna vervangt, zo zal Christus de antichrist vervangen. Eljakim heeft de sleutelmacht. Dat wordt ook van Christus gezegd (vers 22; Openb. 3:7). Christus is Zelf de sleutel, en Hij heeft de sleutel tot alle kostbare dingen die God in Zijn Woord heeft opgeslagen. Hij zal ook al de beloften vervullen die aan 'het huis van David' zijn gedaan.

Verzen 23-24. Christus is de 'pin' die 'in een stevige plaats' is vastgeslagen (vers 23). Hij neemt de ereplaats in te midden

van Zijn 'familie', dat zijn allen die uit God zijn geboren door het geloof in Zijn Naam (Rom. 8:29; Joh. 1:12). Wie aan Hem verbonden is, 'de spruiten en de loten' – dat is wat uit Hem voortspruit – hoeft niet bang te zijn ooit los van Hem te raken. Hij kan het hele gewicht dragen (Joh. 10:28-29). Zo zal Hij zijn als de Koning van Israël.

Vers 25. Dit is een samenvatting van de profetie over Sebna als een beeld van de antichrist. Hij is de pin die in een hechte plaats vastgeslagen leek te zijn, maar die is afgebroken. Allen die aan hem hebben gehangen, die in hem hebben geloofd en hem zijn nagevolgd, zullen met hem omkomen.

HET GEHEIM VAN EEN OPWEKKING

ZEGEN NA VEROOTMOEDIGING EN BELIJDENIS

Ger de Koning

Uitleg en toepassing van de geschiedenis in 2 Samuël 21:1-14

Het werk van Gods Geest

'En als Die is gekomen, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel' (Joh. 16:8).

Gods molens malen langzaam, maar zeker. Het kan lang duren, maar de dag van de afrekening komt. Bij God verjaart misdaad niet. Elke misdaad zal rechtvaardig vergolden worden. Die rechtvaardige vergelding zal in elk geval plaatsvinden bij de opstanding, *maar soms vindt het ook al tijdens het leven op aarde plaats.*

Onbeleden misdaden verjaren niet. Dit was het geval bij wat Saul had gedaan met de Gibeonieten. Hoewel de misdaad al een hele tijd geleden was begaan, is voor God nu de tijd gekomen *Zijn volk* daarover ter verantwoording te roepen. Om de aandacht van Zijn volk te vragen laat Hij drie jaar achtereen een hongersnood over het land komen.

Het eerste jaar zal iedereen de droogte en het mislukken van de oogst als een vaker voorkomend verschijnsel hebben gezien, hoewel de godvrezende Israëliet zich zal hebben gerealiseerd dat er iets niet goed was in het volk.

Geestelijke hongersnood door ontrouw en onbeleden zonden

Hongersnood in het land waar God overvloed heeft beloofd, geeft aan dat er ontrouw bij het volk was. David begrijpt pas bij de derde hongersnood dat dit de stem van God is en vraagt naar de aanleiding ervan. Als hij bidt, komt direct het antwoord. Wij moeten ook zoeken naar de oorzaak van tegenslagen

De aanleiding was wat Saul met de Gibeonieten had gedaan. Het is merkwaardig dat God Saul daarvoor niet direct heeft gestraft. Nu komt er deze hongersnood. David had er toch geen schuld aan? Het blijkt dan ook niet alleen de schuld van Saul te zijn, maar ook die van zijn huis en mogelijk ook van het huis van Israël, dus het volk dat hem is gevolgd. Het was een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid.

Dit moet ons tot het bewustzijn brengen dat, ook al zijn we misschien zelf trouw, wij toch schuldig kunnen zijn aan een situatie van onrecht en verdeeldheid. Daarmee moeten we ons één maken, zoals bijvoorbeeld Daniël dat heeft gedaan (Dan. 9:1-6).

Leren van gemaakte fouten in Israëls geschiedenis (1 Kor. 10:6)

Uit de hongersnood die God stuurde, kunnen we nog een geestelijke les leren. *Als wij geestelijk gebrek lijden, moeten we de Heer vragen hoe dat komt.* Misschien is er in ons leven iets dat niet goed is. Een zonde van nalatigheid heeft ook gevolgen. Het kan zijn dat wij nalatig zijn iets te doen wat nog moet gebeuren, zoals hier. Hier moest nog een kwaad worden geoordeeld, dat eerder door een voorganger van het volk was begaan.

De toepassing voor onze tijd is als volgt. Als iemand van Gods volk een ander, die geen lid is van Gods volk, onrecht aandoet, zal dat een negatief effect hebben op het zicht van zo iemand op het erfdeel van de Heer. Hij zal niet daartoe worden aangetrokken. Daarom moeten wij het kwaad dat in de Naam van de Heer is gedaan niet goedpraten, als ongelovigen daarop wijzen. Het is onze opdracht om na te

gaan op welke wijze wij verzoening in het geweten van zo iemand kunnen bewerken. Een belangrijke les voor ons in deze geschiedenis is dat dingen die vroeger door anderen verkeerd zijn gedaan, gevolgen hebben voor het volk van God nu. Dat betekent dat we dingen kunnen doen waarvan het volk van God later de wrange vruchten plukt.

Als er op aarde gerechtigheid gedaan wordt, houdt de wraak van de hemel op en komt er in plaats van toorn zegen over het land. De regen is het bewijs dat God Zich heeft laten verbidden, en is het gevolg van het voldoen aan de gerechtigheid van God.

ADVERTENTIES

Aanbieding:

PSALMEN - TOEGELICHT & TOEGEPAST 19

Het hele boek Psalmen in drie delen

ca. 1500 pagina's met geestelijke rijkdommen. Vers-voor-vers verklaard door Ger de Koning en Tony Jonathan.

Het boek Psalmen is, net als alle andere boeken van het Oude Testament, een getuigenis over de Heer Jezus Christus (Jh 5:39). De uitleg van Psalmen vinden we in het Nieuwe Testament. Daar zien we dat de psalmen in Hem zijn vervuld.

In dit boek vinden we profetisch ook de toestand en ervaringen van het Joodse gelovig overblijfsel in de eindtijd. Met hen heeft de Messias, dat is de Heer Jezus, een speciale verbinding. Het geloof van het overblijfsel wordt in allerlei omstandigheden beproefd en gelouterd. Dit geldt ook voor de gelovigen van het Nieuwe Testament, waardoor dit boek ook voor hen van onschatbare waarde is.

Het resultaat is één grote lofprijzing voor God door alles wat adem heeft, zoals die wordt beschreven in de laatste psalm, Psalm 150.

Prijs: 50,00 Euro

Email: info@uitgeverijdaniel.nl

uitgeverij
Daniël

Binnenkort verschijnt:

GROET ELKAAR MET EEN HEILIGE KUS

Het evangelie brengt ons in goed gezelschap

Auteur: Kris Tavernier

Aan het slot van zijn brief aan de gelovigen in Rome groet Paulus een aantal mensen bij hun naam. Het is wel opmerkelijk dat Paulus zich al deze mensen voor de geest kan halen, terwijl hijzelf nooit in Rome was geweest. Op de een of andere manier moet hij hen allen persoonlijk gekend hebben, of op zijn minst gehoord hebben van hun situatie. De meesten van hen zijn voor ons verder niet bekend, maar Paulus vermeldt wel belangrijke dingen over deze broeders en zusters. Het is bijzonder boeiend om hiernaar op zoek te gaan.

ISBN: 978-94-91797-59-0; 72 blz.; Prijs: 4,90 Euro